

Sygn. akt IV U 1369/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2014r. w S.

odwołania G. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 października 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie G. U.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje G. U. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia (...).

Sygn. akt IV U 1369/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił ubezpieczonemu G. U. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2013r., ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niego całkowitej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony G. U., który wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji podnosząc, iż stan jego zdrowia uległ dużemu pogorszeniu, nie jest w stanie poruszać się samodzielnie, chodzi o kulach (k.2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględnienie odwołania (k.3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony G. U., ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 20 sierpnia 2017r. (decyzja organu rentowego o ponownym ustaleniu renty z 3 lipca 2013r. k.258 a.r.). W dniu 18 lipca 2013r. złożył wniosek do ZUS o skierowanie go do lekarza orzecznika ZUS celem ponownego ustalenia niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia (k.259 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niego: chorobę wieńcową stabilną, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę t.2, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych i kolanowych głównie biodra prawego, dyskopatię L5-S1 bez zespołu korzeniowego. W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k.52-54 a.l., k.264 a.r.). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 10 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 lipca 2013r. (k.266 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy: kardiologa, neurologa i ortopedy. W swojej opinii biegli wymienionych specjalności stwierdzili u badanego zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawów biodrowych z ograniczeniem ruchomości i przewlekłym zespołem bólowym, artrozę stawów kolanowych, spondylozę odcinka lędźwiowego kręgosłupa ze znacznym ograniczeniem ruchomości, przewlekłą chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, ciężkie uszkodzenie obu nerwów pośrodkowych, łagodną niedomykalność zastawki dwudzielnej, komorowe zaburzenia rytmu serca, otyłość. W ocenie biegłych ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy ze względu na narząd ruchu. Niezdolność do pracy jest czasowa i trwa od 18 lipca 2013r. do 20 sierpnia 2017r. (k.8-10 a.s.).

Strony nie wnosiły zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych.

Na rozprawie w dniu 24 października 2014r. ubezpieczony popierał odwołanie. Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego G. U. jest uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłych kardiologa, neurologa i ortopedy stanowi miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m.in., że stan przedmiotowy badanego uległ pogorszeniu. Stały rozwój choroby zwyrodnieniowej stawów biodrowych spowodował pogorszenie zakresu ruchomości, nasilenie dolegliwości bólowych oraz nasilenie zmian o charakterze spondylozy kręgosłupa lędźwiowego i artrozy stawów kolanowych, co w efekcie wpływa na ograniczenie sprawności i wydolności ruchowej wnioskodawcy w stopniu znacznym.

Podkreślić należy, iż organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń do wywołanej przez Sąd opinii zespołu biegłych.

W świetle opinii biegłych sądowych, nie budzi wątpliwości, iż rozpoznane schorzenia czynią wnioskodawcę całkowicie niezdolnym do pracy.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji i z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.